

מסכת תמורה

פרק ב

א. יש בקרבות היחיד מה שאין בקרבות האבור, ויש בקרבות האבור מה שאין בקרבות היחיד. שקרבות היחיד עושים פטורה, וקרבות האبور אינם עושים פטורה. קרבות היחיד נוגאין בזקרים ובנקבות, וקרבות צבור אינם נוגאין אלא בזקרים. קרבות היחיד מיבין באחריותו ובאחריות נסיכיהם, וקרבות האبور אין מיבין לא באחריותו ולא באחריות נסיכיהם, אבל מיבין באחריות נסיכיהם ממשקרב הזכה. יש בקרבות האبور מה שאין בקרבות היחיד. שקרבות האبور דוחין את השבת ואת הטמאה, וקרבות היחיד אינם דוחים לא את השבת ולא את הטמאה. אמר רבי מאיר, והלא חכמי כהן גדול ופר יום הכפורים, קרבן ייחיד ודוחין את השבת ואת הטמאה. אלא שאין לנו קבוע:

ב. חטא היחיד שפכו בعلיו, מותה. ושל צבור, אינם מותה. רבי יהודה אומר, ימותו. אמר רבי שמואל, מה מצינו בולד חטא ובחטאת חטא ובחטא שמתו בעלה, ביחיד קברים אמורים

אֲבָל לَا בְּצִבּוֹר, אַף שֶׁכְפָרוּ הַבָּעָלִים וְשֶׁעֱבָרָה שְׁגַנְתוֹ, בִּיחֵד דְּבָרִים

אָמָרִים אֲבָל לَا בְּצִבּוֹר:

ג. חִמֵּר בְּקָדְשִׁים מִבְּתִמְוֹרָה וּבְתִמְוֹרָה מִבְּקָדְשִׁים. שְׁהַקָּדְשִׁים עוֹשִׂים פְּמוֹרָה וְאֵין פְּמוֹרָה עוֹשָׂה תִּמְוֹרָה. הַצִּבּוֹר וְהַשְּׁתְּפִינִים מִקְדִּישִׁים, אֲבָל לَا מִמִּירִים. וּמִקְדִּישִׁים אֲבָרִים וּעֲבָרִים, אֲבָל לَا מִמִּירִים. חִמֵּר בְּתִמְוֹרָה, שְׁהַקָּדְשָׁה חָלָה עַל בְּעֵלָת מֻומָּקְבִּיעַ, וְאֵינֶה יוֹצֵאָה לְחַלֵּין לְהַגְּזֵז וְלְהַעֲבֵד. רַبִּי יוֹסֵי בֶּן רַבִּי יְהוֹנָדָא אָמֵר, עֲשָׂה שׂוֹגָג כָּמֹזֵיד בְּתִמְוֹרָה, וְלֹא עֲשָׂה שׂוֹגָג כָּמֹזֵיד בְּמִקְדִּשִׁים. רַבִּי אַלְעָזָר אָמֵר, הַכְּלָאים, וְהַטִּרְפָּה, וְיוֹצֵא דְּפָנוֹ, טָמֵtos, וְאַנְדְּרוֹגִינוֹס,

לֹא קָדְשִׁים וְלֹא מִקְדִּישִׁים: